23/10/2019

Ιερατική Σύναξη στην Αρναία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Ὁ Ἱερός Κλῆρος τῆς Μητροπόλεώς μας, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ιερισσού κ. Θεοκλήτου, συνῆλθε σήμερα στό Μητροπολιτικό Μέγαρο τῆς Ἀρναίας γιά νά συζητήση καί νά ἀναζητήση ἀγνά πρότυπα Ἱερωσύνης βγαλμένα μέσα ἀπό τόν ἁγιογραφικό κάλαμο. Καλεσμένος ὁ Ὁμότιμος Καθηγητής στό Τμῆμα Θεολογίας τοῦ Α.Π.Θ. στόν Τομέα Βιβλικῆς Γραμματείας καί Θρησκειολογίας μέ εἰδίκευση στήν Κ.Δ., Αἰδ. Πρωτ. π. Ἰωάννης Σκιαδαρέσης.

Μέ γλαφυρότητα, ἀλλά καί μέ θεολογική ἐνάργεια ὁ Ὁμιλητής παρουσίασε τό θέμα του: «Πρότυπα Ἱερωσύνης ἀπό τήν Ἀποκάλυψη», ἐντυπωσιάζοντας τόσο τόν Σεβασμιώτατο, ὅσο καί τόν Ἱερό μας Κλῆρο μέ τήν πληθώρα τῶν ἀναφορῶν στήν Καινή καί Παλαιά Διαθήκη καί συγκεκριμένως στό Ἱερό βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως τοῦ Ἰωάννου. Ὁμολογουμένως ἡ εὐχέρεια τῆς κινήσεως τῆς σκέψεώς του στήν Ἀποκάλυψη ἦταν μοναδική. Τούς δέ Κληρικούς μας ἱκανοποίησε ἀπόλυτα τό

γεγονός ὅτι ὁ Μαθητής τῆς ἀγάπης, φωτισμένος ἁγιοπνευματικά καί ὄντας θεόπνευστος, μπορεῖ καί σήμερα μέ τά ἴδια ἀκριβῶς λόγια καί τά ἴδια θέματα νά μιλήση στόν σημερινό Διάκονο τοῦ Ἐσφαγμένου Ἀρνίου, τόν Ἱερωμένο.

Τά κύρια σημεῖα τῆς εἰσηγήσεως τοῦ π. Ἰωάννου ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Ἡ Ἀποκάλυψη εἶναι βιβλίο καί γιά τό παρόν τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ἕνα Προφητικό Βιβλίο πού ἀναφέρεται καί στό “νῦν”.
Ὁ Ὁμιλητής ἔκανε ἰδιαίτερη ἀναφορά στίς ἑπτά ἐπιστολές τῶν Α΄καί Γ΄κεφαλαίων τῆς Ἀποκαλύψεως πρός τούς ἀντιστοίχους Πρεσβυτέρους τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἀλλά καί στόν ἴδιο τόν συγγραφέα της, τόν Ἰωάννη.

Γιά τήν Ἐκκλησία τῆς Ἐφέσου ὁ Ἰωάννης παρατηρεῖ ὅτι ἐργάζεται ἱεραποστολικῶς, ἀπορρίπτοντας ψευδοδιδασκάλους καί ψευδοπροφῆτες, ὅμως ἡ προοδός της δέν μπορεῖ νά εἶναι αὐτοσκοπός, ἀλλά στόχος της ἡ μεγάλη ἀγάπη πρός τόν Κύριο καί τόν πλησίον. Μήνυμα τῆς ἐπιστολῆς πρός τούς Ἐφεσίους εἶναι νά ἀληθεύουμε ἐν ἀγάπῃ καί νά ἀγαποῦμε ἐν ἀληθείᾳ. Ἡ σταυρωμένη καί σαρκωμένη ἀγάπη νά εἶναι χειροπιαστή.

Γιά τούς Σμυρναίους ὁ Ἰωάννης μᾶς λέει ὅτι ἡ πίστη ἔχει ἐναγκαλιστῆ τόν Σταυρό τοῦ Χριστοῦ, ἔχει ἐγκολπωθῆ τό Ἐσφαγμένο-Ἐσταυρωμένο Ἀρνίο. Ἡ Ἱερατική ζωή χωρίς τόν Σταυρό δέν νοεῖται, ἡ ἀποδοχή τοῦ Σταυροῦ χαρακτηρίζει τήν Ἱερωσύνη.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Περγάμου εἶναι διαποτισμένη ἀπό ἐντονα εἰδωλολατρικά καί μυστικιστικά στοιχεῖα. Ὁ γεροντισμός καί ἡ ἄκριτος προφητολογία καθιστοῦν τό πνεῦμα τῆς ἀληθείας περιττό. Ὁ ψευδογεροντισμός ἀλλοιώνει τό πνεῦμα τῆς ἀληθείας.

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Θυατείρων, μᾶς λέει ὁ Ἰωάννης, ἀνέχεται μιά θολή ψευδοθρησκευτικότητα, ἀνέχεται τή γνώση βαθέων τοῦ Σατανᾶ, μέ ἀποτέλεσμα νά καθίσταται τό Εὐαγγέλιο ἀνώδυνο καί νά ὁδηγεῖται ἡ πίστη σέ πνευματικούς ἐπικινδυνούς ἀκροβατισμούς. Πρόκειται γιά τήν ἐλιτίστικη πνευματικότητα πού νοθεύει τό Εὐαγγέλιο.Ἡ Ἐκκλησία τῶν Σάρδεων διακονεῖ τό εἶναι καί τό φαίνεσθαι, ὁδηγούμενη σέ μιά πνευματική σχιζοφρένεια καί πνευματικό θάνατο. Ἡ ὑποκρισία ὑπερισχύει τῆς ἀγάπης.

Στούς Φιλαδελφεῖς ὁ Ἰωάννης παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐν ταπεινώσει σιγουριά τῆς Ἱερατικῆς μας ζωῆς ὀφείλει νά στηρίζεται στή δύναμη τοῦ σταυροῦ καί ὄχι στό κοσμικό ἔχειν μας. Ἡ δύναμη τῆς ἐξουσίας καί τῆς κοσμικότητας θανατώνει τήν πνευματικότητα.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Λαοδικείας ὁ Ἰωάννης βλέπει νά ζῆ μέσα στήν αὐτοϊκανοποίηση, διχασμένη, λέγοντας καί ναί καί ὄχι στόν Χριστό. Οἱ πιστοί ζῶντας μέσα σέ ἕνα κλῖμα ἐπάρκειας, ἐγκλωβίζονται στό παρόν, ζῶντας σέ μιά τυφλότητα καί γυμνότητα πνευματική. Συμπέρασμα: ὀφείλουμε νά ζοῦμε Προφητική Ἱερωσύνη, νά ἀσκοῦμε ποιμαντική δεχόμενοι τόν ἁγιοτριαδικό λόγο ὡς προφητική ἐμπειρία καί μήνυμα.

Κατόπιν ὁ ἔμπειρος διδάσκαλος τῆς θεολογίας ὡμίλησε γιά τά μέτωπα πού εἶχε νά ἀντιμετωπίση ὁ μαθητής τῆς ἀγάπης ποιμαντικά. Καί αὐτά ἦσαν οἱ αἱρετικοί Γνωστικοί πού ἔθεταν τούς Ἀγγέλους πάνω ἀπό τόν Χριστό, ἡ Πολιτική ἐξουσία πού ἐπεδίωκε τήν Αὐτοκρατορική λατρεία, ὁ πόλεμος τῶν Ἰουδαίων καί τό μέτωπο τῆς μαγείας.

Συμπερασματικά ὁ π. Ἰωάννης ξεκαθάρισε ὅτι σύμφωνα μέ τήν Ἀποκάλυψη ἐμεῖς οἱ Κληρικοί δέν εἴμαστε σύμβουλοι τοῦ Θεοῦ, δέν γίναμε Κληρικοί γιά νά κρίνουμε τόν ἄνθρωπο, ἀλλά γιά νά ἀκολουθήσουμε τή γραμμή τῶν Προφητῶν, γιά νά

ζήσουμε τήν προφητική Ἱερωσύνη. Ἡ προφητική καί χαρισματική διακονία μας καθιστᾶ τήν Ἱερωσύνη μας οὐσιαστική. Βέβαια ὁ Ἰωάννης μέ αὐτή τήν περιγραφή τῆς Ἱερωσύνης θέτει ψηλά τόν πῆχυ τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ζωῆς!

Ἐπακολούθησε εὐρύς διάλογος ἀνάμεσα στόν Ὁμιλητή, στόν Ἐπίσκοπό μας καί στούς Κληρικούς μας. Τό δέ συμπέρασμα πού ἐξήχθη ἦταν ὅτι ὀφείλει ὁ κληρικός νά εἶναι φορέας τῆς Προφητικῆς Ἱερωσύνης.

Συζητήθηκαν, βεβαίως, καί διοικητικά θέματα, ἐνῶ ὁ Τοπογράφος Μηχανικός κ. Ἀθανάσιος Ἀγαλῆς πού ἐπελήφθη τό θέμα τῆς καταγραφῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας τῶν Ἐνοριῶν μας στό Κτηματολόγιο, ἐνημέρωσε γιά τίς τελευταῖες ἐξελίξεις πάνω στό θέμα, εὐχαριστῶντας τούς Πατέρες γιά τήν ὡραία συνεργασία μαζί τους.